

— Не вѣрвамъ ти, брате Петре,
Тука трѣбать сумми!
Твойта глава ще извѣтре,
Ще останатъ думи.

Кога умра ща остава
Пакъ вамъ мойто злато,
А сега ща да направа
Черковче богато.

— Не вѣрвамъ ти, куме Тричко,
Тука трѣбать сумми!
А у тебъ е почти сичко,
Само голи думи.

Ща испрата двѣ момченца
Въ странство да са учатъ,
Ща имъ давамъ тѣркалченца,
Тамъ да са не мѣчатъ.

— Не вѣрвамъ ти, свате Киро,
Тука трѣбать сумми!
Не знаешъ ли, какъ нашъ Спиро
Слуша голи думи?

Ща испрата азъ двѣ чети
Да идатъ въ Балканътъ,
Да избаватъ клѣта майка,
Да хванатъ султанътъ.

— Не вѣрвамъ ти, байо Пѣйко,
Тука трѣбать сумми!
Пѣтъ вѣкове се нашъ Нейко
Слуша тия думи.

Ща да лѣжа, ща да крада,
Но ща да спечѣла,